

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudkyně Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobce: **Ing. M. S.**
bytem X
zastoupen advokátkou JUDr. Janou Burleovou,
sídlem B. Václavka 923/2, Slaný

proti:
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

za účasti
osob zúčastněných na řízení:

1)	J. Z.
2)	P. Z. oba bytem X oba zastoupeni advokátem Mgr. Jiřím Maškem sídlem Lochotínská 1108/18, Plzeň
3)	J. S. bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. 002011/2020/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. 002011/2020/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 19 456 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce, JUDr. Jany Burleové.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil usnesení Magistrátu města Kladna (dále jen „stavební úřad“) ze dne 18. 3. 2019, č. j. OV/2257/18-9/Peš, kterým stavební úřad zastavil řízení o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Žalobce podal dne 25. 6. 2018 žádost o vydání územního souhlasu s umístěním stavby: „*Primární okruh tepelného čerpadla země/voda s třemi geotermálními vrty na pozemku parc. č. XA v k. ú. X jako obnovitelný zdroj energie a doplňkový zdroj pro vytápění rodinného domu, obec X*“ (dále též „stavební záměr“). Žádost žalobce podal společně s osobou zúčastněnou na řízení 3). Dne 23. 7. 2018 vydal stavební úřad usnesení o projednání stavebního záměru v územním řízení.
3. Stavební úřad řízení o žádosti žalobce dne 18. 3. 2019 zastavil s tím, že stavba již byla umístěna, a proto je řízení zjevně bezpředmětné dle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Umístění stavby stavební úřad dovodil na základě nařízeného ústního jednání a kontrolní prohlídky ze dne 13. 12. 2018 na pozemku žalobce parc. č. XA v k. ú. X, jichž se zúčastnili žalobce i osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) (vlastníci sousedního pozemku parc. č. XB, s nimiž stavební úřad jednal jako s vedlejšími účastníky územního řízení). Při kontrolní prohlídce bylo zjištěno, že se na pozemku nachází tři vrty vystrojené geotermálními vertikálními sondami, jež jsou horizontálním potrubím propojeny a zavedeny do jednotné kruhové sběrné šachty. Ze sběrné šachty je vedeno páteřní potrubí do instalační šachty. Vlastní jednotka tepelného čerpadla nebyla osazena. Stavební úřad závěrem konstatoval, že bude dále postupovat dle § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném od 1. 1. 2018.
4. Žalovaný zamítl odvolání žalobce napadeným rozhodnutím. Žalobce se podle něj dostal do kolize se stavebním zákonem nikoli proto, že by provedl průzkumné geologické vrty, ale proto, že tyto vrty vystrojil v souladu se záměrem projednávaným v územním řízení. Tvrzení žalobce, že jednal v souladu s jinými právními předpisy je dle žalovaného z hlediska stavebního zákona nepodstatné. Dle žalovaného se stavební úřad vypořádal s námitkami žalobce sice stručně, avšak srozumitelně a v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 As 211/2017-47.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce namítl, že je napadené rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a že jeho námitky byly vypořádány nedostatečně. Dále namítl, že posouzení správních orgánů je nesprávné, že je zjištěný skutkový stav v rozporu s obsahem spisu a že žalovaný nesprávně posoudil podklady a překročil meze správního uvážení.
6. Dle žalobce není z odůvodnění žalovaného a stavebního úřadu zřejmé, z čeho správní orgány usuzují, že se na jeho pozemku již nachází stavba, a ne pouze průzkumné geologické vrty. Žalobce provedl vrty v souladu se zákonem č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o geologických pracích“) a zákonem č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů (dále

jen „zákon o hornické činnosti“). Jako takové nejsou dle § 55 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) vodním dílem a k jejich provedení není dle názoru Nejvyššího správního soudu nutné žádné povolení (rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2017, č. j. 2 As 326/2016-33, bod 28; viz též na něj navazující rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 A 52/2015-103).

7. Následná stavební úprava průzkumných vrtů na tepelná čerpadla je dle žalobce podpořena jak vyhláškou č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 369/2004 Sb.“), tak metodickým doporučením pro stavební a vodoprávní úřady zpracovaným Ministerstvem pro místní rozvoj, Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí: *„Tepelná čerpadla pro využití energetického potenciálu podzemních vod a horninového prostředí z vrtů“* z prosince 2013 (dále jen „metodické doporučení“). K následnému využití průzkumných vrtů pro potřeby stavebního záměru se přiklonil i Nejvyšší správní soud ve shora označeném rozsudku, a to z důvodů ekonomických a s přihlédnutím ke snaze minimalizovat vrtné práce. Z těchto důvodů může mít průzkumný vrt některé shodné technické parametry jako stavební záměr. Přestože v odkazované věci byla stavebním záměrem studna, jsou závěry Nejvyššího správního soudu aplikovatelné i v nyní souzené věci, neboť proces průzkumných vrtů podléhá shodné úpravě.
8. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dle žalobce pouze převzal argumentaci stavebního úřadu a nevypořádal námitky obsažené v žalobcově odvolání. Tam mj. žalobce namítal, že pokud dává zákon správnímu orgánu k posouzení, zda jde, či nejde o stavbu, musí být v jeho odůvodnění zřejmé, z jakých úvah vyšel.
9. Žalobce dále namítal, že postupoval v souladu se zákonem, vyhláškou č. 369/2004 Sb., metodickým doporučením i metodickým pokynem Asociace pro využití tepelných čerpadel č. 2/2010 a 1/2008, když vrty vystrojil. Je přesvědčen, že vrt náležitě zajistil. Vertikální kolektor a tamponáž jsou totiž vždy součástí průzkumného vrtu. Pouze při vystrojení vertikálními sondami a následnou tamponáží lze totiž zachovat možnost následného využití průzkumných vrtů. Plný soulad provedených průzkumných prací s předpisy geologickými, báňskými a vodoprávními byl ověřen odpovědným řešitelem geologických prací. Zpráva z hydrogeologického průzkumu, tedy vyjádření osoby s odbornou způsobilostí, je součástí dokumentace předložené žalobcem. Tato zpráva slouží také jako podklad k žádosti o vydání souhlasu vodoprávního úřadu. Žalovaný a stavební úřad naopak nejsou příslušní rozhodovat o způsobu a rozsahu provedení průzkumných geologických vrtů či ho jakkoli posuzovat a hodnotit.

III. Vyjádření žalovaného, osob zúčastněných na řízení a repliky žalobce

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce provedl průzkumné geologické vrty a tyto vrty vystrojil, což bylo zjištěno při ohledání na místě. Taková stavba vyžadovala projednání v rámci územního řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce stavbu svévolně umístil, aniž by vyčkal na výsledek územního řízení, dostal se do rozporu se stavebním zákonem a v řízení nebylo možné pokračovat. Postup stavebního úřadu byl proto správný. V žalobcem zmiňovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu byla řešena otázka povolení studny, nikoliv její umístění, přičemž stavebnímu povolení předcházelo řádně ukončené územní řízení.

11. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) ve svém vyjádření namítly, že rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 326/2016-33 na souzenou věc nedopadá. Napadené rozhodnutí považují za věcně správné a zákonné. Při místním šetření byly zjištěny skutečnosti svědčící o tom, že žalobce osadil vrty technickým zařízením v rozporu se zákonem. Dále poukázaly na to, že žalobce odkazuje v prvním žalobním bodu pouze na vlastní vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 17. 1. 2019, povinnost tvrzení žalobních bodů však nelze nahrazovat či obcházet odkazem na jiné listiny. Dále namítly, že po ukončení průzkumu měl být průzkumný vrt v souladu s § 5 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 369/2004 Sb. odborně zlikvidován či zabezpečen. Vzhledem k tomu, že byly vrty vystrojeny v takovém rozsahu, jaký dokládá protokol o kontrolní prohlídce (tedy i horizontálním a páteřním potrubím), nejedná se o pouhé zabezpečení a zároveň se nemůže jednat o průzkumný vrt. Z tohoto důvodu byla umístěna na pozemku žalobce část stavby, resp. stavba ve smyslu § 2 odst. 4 stavebního zákona.
12. V replice ze dne 19. 1. 2021 k vyjádření osob zúčastněných na řízení 1) a 2) žalobce namítl, že podle něj nemají mít postavení osob zúčastněných na řízení, neboť nesplňují materiální podmínku § 34 s. ř. s., tedy přímé dotčení na subjektivních právech. Dále žalobce zpochybnil jejich účastenství ve správním řízení a nesouhlasil s jejich námitkami vznesenými v tomto řízení. Podle žalobce byly vrty řádně zajištěny ve smyslu § 14 vyhlášky č. 369/2004 Sb. a v souladu s projektem geologických prací. Pro následné využití vrtů je zapotřebí je osadit potrubím vertikálních kolektorů a provést předepsané úpravy zbývajícího prostoru vrtu. Až takto vystrojené vrty lze podrobit souboru doprovodných prací (např. teplotním zkouškám). Řádné provedení díla bylo následně ověřeno odpovědným řešitelem geologických prací a osobou s odbornou způsobilostí. K použitelnosti citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu žalobce namítl, že právní předpisy a postupy pro provádění hydrogeologického průzkumu (průzkumných vrtů) jsou shodné pro průzkumné vrty studní a průzkumné vrty tepelných čerpadel země/voda. Oproti tomu, co tvrdí žalovaný a osoby zúčastněné na řízení 1) a 2), byl průzkumný vrt ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem proveden ještě před zahájením územního řízení. Žalobce poukázal také na rozpornost odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, napadeného rozhodnutí a vyjádření žalovaného k žalobě.
13. V replice ze dne 27. 1. 2021 k vyjádření žalovaného žalobce namítl, že argumentace žalovaného zjištěními stavebního úřadu „*při ohledání na místě*“ je lichá. Stavební úřad zjistil při kontrolní prohlídce jen upravený terén po (před devíti lety) provedeném hydrogeologickém průzkumu, tedy zjistil pouze geologické dílo řádně zajištěné pro jeho další využití. Cokoliv jiného by bylo stěží vizuálně seznatelné, neboť se geologické dílo nachází pod povrchem. Popis „*zjištění na místě*“ je ve skutečnosti popis provedených geologických prací převzatý z geologické a projektové dokumentace. Žalobce respektoval schválený projekt geologických prací, metodické pokyny i právní předpisy platné v době realizace geologických prací. Stavební úřad ani žalovaný nepředložili žádný důkaz o opaku. Žalovaný pro závěr o kolizi se stavebním zákonem a o svévolném umístění stavby nenabízí žádné relevantní důvody. V rozhodnutí žalovaného dále zcela chybí úvaha o tom, proč je soulad s jinými právními předpisy (zejm. zákonem o geologických pracích) z hlediska stavebního zákona nepodstatný. Správní orgány pomíjí rozdíl mezi hydrogeologickým průzkumným vrtem a vrtem pro tepelné čerpadlo. Žalobce se přitom domáhal územního posouzení průzkumných vrtů pro jejich následné využití tepelným čerpadlem jako vrtů termálních. Žalovaný neporozuměl rozsudku č. j. 2 As 326/2016-33, na nějž žalobce odkazoval a který posuzoval identický skutkový stav – hydrogeologický průzkumný vrt

(provedený a vystrojený podle projektu geologických prací ještě před zahájením územního řízení) byl mylně posouzen správními orgány jako nepovolená stavba.

14. Osoba zúčastněná na řízení 3) se k věci nevyjádřila.

IV. Posouzení žaloby soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 9. 1. 2020, žaloba byla podána dne 9. 3. 2020), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
16. Žaloba je důvodná.
17. V posuzované věci je rozhodnou především otázka, zda žalovaný odůvodnil své rozhodnutí v souladu se zákonem a soudní praxí.
18. Dle § 68 odst. 3 správního řádu musí správní orgán v odůvodnění uvést mj. důvody výroku, úvahy kterými se řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu pak plyne, že „*funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.*“ (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
19. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, a z tohoto důvodu je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné. Této námitce soud přisvědčil.
20. V odvolání totiž žalobce namítl, že stavební úřad mylně posoudil průzkumné vrty jako již umístěnou stavbu. Průzkumný vrt podle něj nenaplňuje znaky stavby ani zařízení, jak je předpokládá stavební zákon. Dále namítl, že rozhodnutí stavebního úřadu je nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé ani není nijak odůvodněno, proč má být průzkumný vrt stavbou. Pouhý popis toho, co stavební úřad zjistil na místě, není přezkoumatelný. Stavební úřad nevysvětlil, proč nepovažoval vrt za průzkumný. Sám přitom připustil, že vlastní jednotka tepelného čerpadla země/voda nebyla osazena. Dále žalobce namítl rozpor mezi skutečnostmi, které jsou dostatečně seznatelné ze spisu (zejm. projektové dokumentace), a tím, jak zjištěné skutečnosti vyhodnotil stavební úřad. Přitom ze spisu vyplývá, že na žalobcově pozemku bylo realizováno technické dílo hydrogeologického průzkumu (soustava tří průzkumných vrtů) v souladu se zákonem o geologických pracích, které nevyžadovalo žádné umístění ani povolení. Dílo bylo provedeno osobou oprávněnou k provádění činností hornickým způsobem a pod vedením odpovědného řešitele geologických prací podle projektu hydrogeologického průzkumu schváleného příslušným krajským úřadem. Průzkumné vrty byly po jejich zaměření a provedení požadovaných zkoušek odpovídajícím způsobem řádně zajištěny a zabezpečeny v šachtě pod úrovní terénu, a to plně v souladu se zákonem o geologických pracích, za účelem následného využití jejich energetického potenciálu. Provedení hydrogeologického průzkumu a souboru doprovodných technických prací bylo podle žalobce náležitým způsobem osvědčeno závěrečným vyjádřením odpovědného řešitele geologických prací.

21. Reakce žalovaného na popsané odvolací námitky však byla zcela nedostatečná (srov. výše bod 4). Předně žalovaný dostatečně nezdůvodnil, proč považuje žalobcem realizované průzkumné vrty za již umístěnou a provedenou stavbu. Žalobce již v řízení před stavebním úřadem tvrdil [viz vyjádření ze dne 17. 1. 2019 reagující na námitky osob zúčastněných na řízení 1) a 2)], že průzkumné vrty je nutné náležitě vystrojit a že vystrojení, které provedl, bylo v souladu se zákonem o geologických pracích a hydrogeologickým projektem. Namítal, že se průzkumné vrty neumísťují, nepovolují a nejsou stavbou. Tvrdil, že průzkumné vrty na jeho pozemku byly řádně zajištěny, zabezpečeny a náležitě vystrojeny pro následné využití. Argumentoval tím, že proměna průzkumných vrtů na tepelná čerpadla země/voda byla provedena tak, jak je předpokládána právními předpisy, metodickým doporučením a rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 326/2016-33. Shodnou námitku (byť ve stručnější podobě) pak uplatnil i v odvolání (viz předchozí odstavec), v němž dále v reakci na prvostupňové rozhodnutí namítl, že pouhý popis toho, co stavební úřad zjistil na místě, není přezkoumatelný a že se stavební úřad nevypořádal s jeho argumentací uplatněnou v průběhu územního řízení.
22. Za těchto okolností prosté tvrzení žalovaného, že soulad se zákonem o geologických pracích je irelevantní a že vrty již byly vystrojeny podle záměru projednávaného v územním řízení, nemůže bez bližšího odůvodnění obstát. Pokud žalovaný shledal, že vystrojení, které provedl žalobce, přesáhlo náležité vystrojení průzkumných vrtů, tedy že žalobce učinil na průzkumných vrtech úpravy, které již nebyly „kryty“ jeho oprávněním vyplývajícím ze zákona o geologických pracích, byl povinen svůj závěr náležitě odůvodnit. Bylo by totiž absurdní, aby bylo geologické dílo uskutečněné v souladu se zákonem o geologických pracích a prováděcími předpisy následně bez dalšího označeno za „černou stavbu“, kterou již nelze umístit v řádném územním řízení, ale ve vztahu k níž je třeba zahájit řízení o odstranění stavby s tím, že ji lze případně legalizovat až následně prostřednictvím dodatečného stavebního povolení. Takový výklad by byl rozporný s principem bezrozpornosti právního řádu.
23. V této souvislosti soud souhlasí se žalobcem, že rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 326/2016-33 je přílehlavý a byť se týká přeměny geologického vrtu na studnu (nikoliv na tepelné čerpadlo), je relevantním výkladovým vodítkem i pro nyní posuzovanou věc. Provádění průzkumných vrtů pro studny a průzkumných vrtů pro tepelná čerpadla země/voda má totiž shodnou zákonnou úpravu. V obou případech je zapotřebí vrt následně zajistit a zabezpečit (náležitě vystrojit). Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku zdůraznil, že *„[p]rávní úprava zároveň nevylučuje, aby byl průzkumný vrt, pokud je úspěšně nalezeno dostatečné množství vody, využit a přebudován na studnu. Průzkumný vrt proto může mít některé shodné technické parametry, jako má mít studna.“* Totéž platí podle zdejšího soudu o průzkumném vrtu pro tepelné čerpadlo země/voda. Vystrojení vrtu tedy může odpovídat stavebnímu záměru, neboť *„[n]ásledné využití průzkumných vrtů je odůvodněno ekonomickými hledisky i snahou minimalizovat vrtné práce“*, přičemž *„[p]řebudování vrtu na vodní dílo je podpořeno i zněním prováděcích předpisů“* (srov. rozsudek č. j. 2 As 326/2016-33, bod 28). Pro posouzení, zda žalobce jednal v rozporu se stavebním zákonem a umístil stavbu na svém pozemku bez potřebného územního rozhodnutí, je proto třeba posoudit, zda žalobce učinil na průzkumném vrtu jiné (další) úpravy nad rámec toho, co mu povolovaly právní předpisy ve vztahu k průzkumnému vrtu. Tuto úvahu však žalovaný neučinil.
24. Krom toho se žalovaný dostatečně nevypořádal s tvrzenou nepřezkoumatelností

prvostupňového rozhodnutí a odvolací námitkou, že řádné posouzení neprovedl ani stavební úřad. Vady rozhodnutí stavebního úřadu přitom nelze zhojit pouhou citací rozsudku Nejvyššího správního soudu, že „nelze realisticky očekávat, že rozhodnutí zejména správního orgánu prvního stupně, leckdy vypracované úředníkem, který ani nemá právní vzdělání (a případně vůbec vysokoškolské vzdělání), bude svou podobou, formální úrovní a obsahovou pečlivostí srovnatelné s rozhodnutím nejvyšší soudní instance, na jehož koncipování se obvykle podílí několik právně vzdělaných osob“ (rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 As 211/2017-47). Citovaným rozsudkem nelze ospravedlnit rezignaci na přezkumnou pravomoc odvolacího orgánu. Byť stavební úřad v dané věci zastavil řízení, a nebyl tedy s ohledem na tento výrok povinen zabývat se všemi námitkami účastníků řízení mířícími do věci samé, byl povinen vypořádat ty námitky, které souvisely s důvodem zastavení řízení. Zastavil-li tedy stavební úřad řízení z důvodu, že stavba, ve vztahu k níž bylo požadováno rozhodnutí o umístění stavby, již byla neoprávněně umístěna, a proto je bezpředmětné řízení dále vést, byl povinen reagovat na námitky žalobce, v nichž tvrzení o neoprávněném umístění stavby zpochybňoval a vyvracel. Chybějící reakci nenapravit ani žalovaný.

25. Soud proto uzavřel, že žalovaný nedostal zákonným požadavkům na odůvodnění rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu, neboť dostatečně nevysvětlil důvody, které jej vedly k zamítnutí odvolání. Současně neposoudil, popř. nezhojil vady prvostupňového rozhodnutí. Na námitky žalobce nereagoval žalovaný vůbec nebo reagoval naprosto nedostatečně. Pro tyto vady nezbylo soudu než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit pro nepřezkoumatelnost a vrátit mu věc k dalšímu řízení.
26. Souvisejícími žalobními výtkami, v nichž žalobce podrobně vysvětloval rozdíl mezi geologickým vrtem a stavbou a prezentoval argumenty na podporu tvrzení, že nejednal v rozporu či nad rámec právních předpisů, se soud nezabýval, neboť by takové posouzení bylo s ohledem na závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí předčasné. Těmito otázkami se bude muset nejprve zabývat žalovaný.
27. V dalším řízení bude tedy žalovaný povinen zvážit, zda žalobce svou činností přesáhl právními předpisy, soudní praxí a případně i metodickým doporučením vymezenou charakteristiku průzkumného geologického vrtu; pokud ano, je třeba, aby žalovaný specifikoval jakými konkrétními pracemi a stavbami z tohoto legálního rámce žalobce vybočil a svůj závěr musí žalovaný též náležitě odůvodnit a opřít o řádně zdokumentovaná skutková zjištění. Při této úvaze by měl rovněž zvážit i ekonomická hlediska a snahu minimalizovat vrtné práce (srov. citovaný rozsudek NSS č. j. 2 As 326/2016-33, bod 28).
28. Soud doplňuje, že neprováděl dokazování rozhodnutími správních orgánů ani dalšími listinami, které byly součástí správního spisu, neboť obsahem správního spisu se dokazování neprovádí (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud neprovedl důkaz ani dalšími žalobcem navrženými důkazy (usnesením stavebního úřadu o zastavení řízení ze dne 3. 1. 2018; oznámením záměru podle § 96 stavebního zákona ze dne 11. 5. 2018; Výkladem č. 44 – „Provádění hydrogeologického průzkumu“ Výkladové komise Ministerstva zemědělství ze dne 3. 2. 2005, č. j. 37115/04-16320, metodikou AVTČ 01/2008 a AVTČ 02/2010; e-mailem ze dne 29. 1. 2019 – žádost o zaslání fotodokumentace), neboť jsou vzhledem k závěru soudu o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nadbytečné, popř. by jejich provádění bylo předčasné.
29. K námitce žalobce, že osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) neměly být účastníky správního

řízení, soud konstatuje, že žalobce tuto námitku vznesl až v replice ze dne 19. 1. 2021, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání žaloby. Dle § 71 odst. 2 s. ř. s. nelze po uplynutí lhůty žalobu rozšiřovat o další žalobní body. Nově uplatněné žalobní body jsou tak až na výjimky vyloučeny ze soudního přezkumu (rozsudek NSS ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3Azs 66/2017-31, bod 42). O takovou výjimku (viz např. usnesení NSS ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018-110, body 28 a 29) se v tomto řízení nejedná. Nad rámec věci však soud doplňuje, že účastenství osob zúčastněných na řízení 1) a 2) žalobce zpochybňoval již v řízení před stavebním úřadem ve svém vyjádření ze dne 17. 1. 2019. Dospěje-li žalovaný v dalším řízení k závěru, že územní řízení nemělo být zastaveno, ale že bylo namístež záměr věcně projednat, bude se muset vypořádat i s námitkami žalobce mířícími proti stanovenému okruhu účastníků řízení.

30. K námitce žalobce, že osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) nemají být osobami zúčastněnými v tomto soudním řízení, soud doplňuje, že dle § 34 odst. 1 s. ř. s. postačí k postavení osoby zúčastněné na řízení, pokud osoba může být přímo dotčena na svých právech zrušením rozhodnutí nebo vydáním rozhodnutí podle návrhu výroku rozhodnutí soudu. Pro postavení osoby zúčastněné na řízení tedy postačí možné (potenciální) dotčení na jejích právech. Posouzení postavení osoby zúčastněné na řízení je přitom na úvaze soudu. Vzhledem ke skutečnosti, že jsou osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) vlastníky rodinného domu a pozemku, který přímo sousedí s dotčeným pozemkem žalobce, a vzhledem k jimi uplatněným tvrzením soud neshledal, že by nebyly splněny podmínky § 34 odst. 1 s. ř. s., proto nepostupoval dle § 34 odst. 4 s. ř. s. Tento závěr soud činí pro účely tohoto soudního řízení a nepředjímá tím případné budoucí posouzení žalovaným nebo stavebním úřadem, zda mají být osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) považovány za účastníky daného územního řízení. Okruh osob zúčastněných na soudním řízení a okruh účastníků správního řízení nemusí být zcela identickými množinami.

V. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Vzhledem k výše uvedenému soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, a má tak proti žalovanému právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Ty představují jednak zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále náklady související se zastoupením žalobce advokátkou ve výši 16 456 Kč, které zahrnují odměnu advokátky za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava věci, písemné podání žaloby, repliky k vyjádření žalovaného a repliky k vyjádření osob zúčastněných na řízení) po 3 100 Kč za úkon [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a náhradu hotových výdajů 1 200 Kč za čtyři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož je žalobcova zástupkyně plátkyní daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů řízení i náhrada této daně počítaná z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z 13 600 Kč, tedy 2 856 Kč. Náklady žalobce tak celkem činí celkem 19 456 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, použitý na základě § 64 s. ř. s.).

33. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, přičemž současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by jim měl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. června 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu